

עין משפט
גר מצוה

ל א מיי' פ"ג מהלכות תמורה
הלכה א:

לג ב מ"י פ"ד שם הלכה ד:
לג ג מ"י פ"ד מהלכות פסולי
המוקדשין הלכה יד:
לג ד מ"י פ"ד מהלכות כלי
המוקדשין הל' ו:

לד' ה' מ"ג פ"ג מהנכות מעשה
הקרבנות הלכה ז:

לֹא זֶה מִיִּי שֶׁסָּע וְעָשָׂה בְּכָל־מָוֶה:

מוסף רש"י

[illegible]

שינויי נוסחאות

[illegible][illegible]

דפליגי רבנן משום דאתי לאיחלופי
חד אשם אימא לא פליגי אלא קס
לאחר כפרתו לאחר שנתכפר באש
רבא שתי תשובות בדבר חדא דא
אלא אי אתמר הכי אתמר לא ש
קשיא: ש"א דברי הכל ולד קרב
אבל לאחר כפרה כיון דהאי זכר
בר רב כהנא זו (ר' אבין בר חייה)

א היה בןן עבדוהו וקושה שכל פירוט חס היה כןן זה שהממטר שלו אוהו
עלמו מקריבה והעור שלו ואקילו אינו מאחורו שממ המממטר בנאומה
השגעת בנאומה מנין לכן שכל וקריבה קרעוועו צבל עט וכל שעה שגלהה
מ'ת'ל וכל צבל אום נפשו ושרת צב"ק צשילי הגחול קמא (דף קט): לשון
רש"י: **אבר** צפני בפרה ד"ה הוא עצמו יקרב אשם. וא"ת וכי עדיף הלא
ולד מאחוריה דלילו אשם קריבה
אשם דהכלה למשה מסייע דממרות אשם
אונה קריבה אשם יו"ל דשמא קטירה ליה
דממרות אשם כיון דנקבה היא שפיר לן
לקריבה אשם לפי דהיה לה לאיגמר האלמנה
אלא בתמורה דקריה עמלה חזיל לאשם
כגון זכר אלל לאחר כפרה כל מומות
לנצדה חזיל וזמר לה קאמר מחלוקת
לפני כפרה כלן שמהמורה נמי מ"ה
דממרה קריבה לעולה ס"ל: **אין** אדם שחייב
בדבר הבא בעבירה. ותמורה גסה
בצערירה הוא שעבר עד לא יחליפשו ואע"ג
דממרות עולה שאלמס קריבה הנין לאו
לנפשה אמיין **אין** לשון רש"י: **ולד** שני
אשם קרב. ולד ממורה כולד שני דמי
הואשם מורי הרמ"ר מאי קפריך והא ר' זשי
יבסע **אין** צ"ל צליצ' דמי קפריך קאמר
ופלגי רבנן עליה דכל ולדון קרבי עד
סוף העולם ומיזן דפריך אשם דקאמר
ד"ה ופסלי **אין** נאמר איעזור ואיזה דקאמר
לר' אפסלי רבנן ולד ראשון קרב ולד שני
אינו קרב אלמא גרע שני מראשון וא"כ
לר' אפסלי דלמך דאמר מבני ראשון אינו
קרב כ"ש שני: **אבר** גבי אשם דריבא
שם עורה ק"ה אבו. הכה לא מני לפירוט
לדיבא שם עולה עד אמו בעולה העוף דהא
היו שם עולה עד אמו בעולה שנין אלל
ה"פ תחילת הקדש דלמיה לאו לנס
ע"ה איקריש דהא לנס אשם הקדש:
בדמיה אין בעצמן דא. ומימה למורי
הרמ"ר מאי קפריך היינו
טעמא דהכא הוא עמלו לא משום דלמי
לאחלופי דלמיה לעיל והאי טעמא לא
שייך במפרשי נקבה לאשם ע"ה ד"ל דלא
אמר ינו טעמי לעיל אלל לגבי הממורה
עמלו אלל הולד יס לו דמית אמו ואיני
אקמרת במפרשי נקבה לאשם דננה עמלה
יקרב עולה וה"ה אנו צ"ל לעיל בפירוק
מ"ה (ד"ה) דפריך מנאי משנה דהכא לר' א
דלמך המפרשי נקבה לעולה וילדה הוא
עמלו קרב עולה:

בדבר הבא בעבירה ועוד התני^(ט) רב חנניא לסיויעי לא
ולד ראשון קרב ולד שני אינו קרב אלא אי איתמר ה
אמר רבה בר אבון י^י מחלוקת קודם כפרה יאכל לאח
עולה והתני רב חנניא לסיויעי לר' יהושע בן לוי קשיא
בר חייא מר' אבין בר כהנא ה'פריש נקבה לאשם
ותיפשוט ליה מדר' יוסי ברבי חנינא דאמר ס^י מודה
ליה מאי א"ל בנה קרב עולה האי מאי עד כאן לא ק
מפריש נקבה לעולה דאיכא שם עולה על אמו אב
עולה על אמו אפילו רבי אליעזר מודה א"ל טעמא
דשם עולה על אמו אלא משום דחוי להקריבה
איתיביה ולדן ולדן עד סוף כל העולם יביא בר

לנפשות ולהחליף הראשון לרעייה והתמורה לאשם הואיל וסוף סוף דמי
התמורה ועוד דמייתי האשם עולה והוא לא נתכפר עדיין דה
מחוק ותמורה בזה בעצירה שעבר על לא יחליפיו ויקרא בן אצל אשם כשכ
לן הי קריב והי רועה אימא מודה להו לדבן כר׳ הוא עצמו. ולד
יחליפיו (ויקרא כ) ואע״ג דתמורת עולה ושלמים קרבה הנהו לא לכפ
דמי (י״ט) [ח] ול שני אינו קריב. והאי ול שני הוא התמורה קרי
דמי (י״ט) [ח] וימות דאי אמרת ירעה כיון דדמיא קרבי אמי לאיחלופי ו
לאיחלופי אצל לאחר כפרה לדיכא למימר איחלופי הוא לו והולד עצמ
[ח] ושמינן מינה דטעמיה דרבי אליעזר גבי ול (י) מפרש נקבה ל
ללא: משום דהוי להקרבה. הולד: אישיעיה. מתנינן לו היא ח

[illegible]

שיטה

אלו קדשים פרק שלישי תמורה

[illegible][illegible]

דקרבן צבור אין צו סמיכה חוץ מפר
העולם דבר של צבור ושעיר השעולה
דגמירי שתי סמיכות צבור צמנח
שפרק שתי מלות (דף ק"ג): **ואפ"ע**
שכן. כלומר ואפילו הוא כהן עובד
ועורר של אנשי משמר שהיה של צבור
הוא ואין כהן של משמר אחר ראשי
להקריב ^אדכתיב (דברים יח) לצד ממכריו
על האבות מה ^במקור אבות זה לזה
אין צמחי ואחסן צמחתם (סנהדרין ט'
גמ') ^אאין צמחי ואחסן צמחתם (סנהדרין ט'
גמ')

ורבנן: דאי אשמעינן אשם. ספירו
 בצעליו בזהו קאמר רבי אליעזר ימות
 משום דגזר אחר כפרה שנתכפר
 בראשון אי אמרת ביאי בדמי המותר
 עולה אחי למימר נמי קודם כפרה
 לא אש נפל בו מוס אחר לא אחי לאחיו
 דגמיו עולה וקעביד איסורא דכל מוס
 שלא מתכפר קיימי דמיא לאשם: אצל
 סמורא אשם. דליכא למימר הכי דא
 קודם כפרה נמי תמורת אשם לאו
 להקצרה קיימא דהכי הוא דגמירי לה:
 אימא מודה. רבי אליעזר דרועה לא
 ע"א ירושלמי דאי אשמעינן גבי תמורה
 דהיא קאמר רבי אליעזר רבית היא
 וולדותיה משום דלמי לאיחלוף הואיל
 וסמיכו עומדות ההדגש והתמורה אחי

[illegible]

על דבריו. ער ענדעט אים קורבן למען יא ויהי זבחן
ויונימו משה עליהם משלו אלא משל צבור ויהי זבחן
משמו העדוב; וצריכא למפלה בהירוייהו כפי' בתפלתו
יפתי' דא קרא' ר' איעקב' עזרי' שמוס' גזיר' אלא כפרה
עליו בשעתו ענדטו אלא מתן קורבן (אז' לזכר' אלא
כ' דהיא' אשמו ושיעור' אוריאם אלם' לא ידע' האד' ער
ליא' למגור' דלעיל' עזר' יוני' כין' כפר' כין' לאח' ר' אהר'ן
אש' שמו' ושפיר' : א"ר' דאי' אמרת' אשמו' עליו' אלא תנכח'ן
ואוקריב'ן באל' בתרייהו באש' משמו' עליו' אלא תנכח'ן
אור'ת אש' כר' : א"ר' עז' אמרת' אש' קורב'ן ידע' ר' אהר'ן
אש' : (לדקריב'ן אלא' שיק'ול אד' האתכח'ן באל' ואל' תנכח'ן
אין' קרב' אלא' דל' תמורת' היינו' אלא' ער' דתמורת' עצמ'ת'
קרב' עיל'ת' דעולה' לאו' לכפר'ת' : ודא' תאני' ר' תנח'י'
והרנן' כפרי' אלא' דל' אור' מותר' אש' קורב'ת' עזר' דמור'
אש' : אבא' דר' איעקב' ר' מורי' ר' אהר' כפרי'ת' אש' : אש' :
הא' בל' יא' אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' :
הא' בל' יא' אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' :
הא' בל' יא' אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' : אש' :

ש' לשם אשם וכ"ש שלא תקריב עולה שתחלת הקדש
 זהו: **א"י בנה קרב עולה האי מאי** וכו' **י"א** מאי בנה
 עולה אלא גבי מפרשי עולה דאיכא שם עולה של נקב
 עמ' **ל' אליעזר** בנה מפרשי עולה לעולה דבנה קרב
 בנה לשם אשם וכו' הוא וראוי עולה **ה' רגמיה** **א"י**
 זהו: **ולדן ולדן קד סוכ סוכ** **ה' חלילה** **א"י** כהנא
 רה"י **ו"ל** בגלוק **ו"ל** דפרך אהא דאמר ד"ה אפי' לר'
 תחתיב מדרבנן דאמר אפילו לרבנן דאמרי ראשון קרב
 אביל לרבא **א"ל** **א"ל** קד קרב:

מסורת הש"ס

(א) [לעיל יח: ב] (ג) "ל ור' אלעזר
תוי"ט וע"ש. עי' רש"ק ועי' לעיל
יג: (רש"י ד"ה ר"א), (ג) פסחים
עג. [שבוועת יב: ד] (ד) [לעיל יח:
ושם איתא רבי חייא], (ה) [לעיל
יט: ו] (ז) [דברים יח: ו] (ז) [ע' סוכה
נ"ו ע"א. (דבני' ח)],

הגהות הב"ח

(א) במשנה ועורה של כלי
ואות מ' נמחק: (ב) ג' ועוד
המני ר' חייא לקויעי לר'
יהושע: (ג) רש"י ד"ה עושה
תמורה וכו' כלומר נבעו וכו'
נעלה נקטה ובהא ודאי אמר
ר"ש דקדשה: (ד) ד"ה לא חזר
מודה וכו' לא איכפת ליה מי לא
מקריב: (ה) ד"ה ר' חייא
לקויעי לרבינ': (ו) ד"ה מדר'
יוסי וכו' גבי ודל של מפרש:

הגהות הנר"א

[illegible]

רבינו גרש

[illegible]

א היתה עולה. תוס'. אחרות: ל^א
מאי אהדריה רבין (לדרב) (בר)
אבל גבי אשם דליכא שם אשם
לאו משום דשם עולה על אמו
משום דחוי להקריבה. פ' דסבר
בסוף המס': תוס' ד"ה ולד שני
יעזרו ולרבי אליעזר אפילו לרבנן
ני' מרוד אלמא שני גרע מראשון

(א) נראה דל"ל רבה ור"ל לרבה דאמר לעיל יח ע"א דאדרבה דולד שני לד"ה קרב משום דאקראי בעלמא הוא ע"ש. ולפי ג' ס"א כשיטה שם יד דגרס רבא א"ל להגיה.